

Absærd imod ham, saa var det at befrygte, at en saadan Fremgangsmaade kunde udbrede sig andre Steder, hvor man ellers ikke havde tænkt paa at bruge en saadan. At det skee om Onsdagen er begrundet deri, at man allerede om Torsdagen ventede en Storm paa de slesvigke Stillinge, og Udsaldet af en Storm er altid tvivlsom; man veed ikke, hvorvidt den afflaaes eller gennemføres.

Det andet Punkt, og det er egentlig Hovedpunktet, hvorom jeg vilde høre mig, er den Proklamation, som er bleven opslaaet her paa Byens Gadehjørner. Denne Proklamation har ikke været saa heldig at vinde noget almindeligt Bifald; jeg har idetmindste ikke hørt Nogen, der har udtalt sig gunstig for den. Mine Herrer! denne Proklamation er ikke understøttet af Kongen, og den er ikke kontraseret af mig (Stemmer: Jo! Jo!). Ja, det kan ikke nytte, man siger Jo, for det er en Kjendsgjerning. Jeg skal nu oplyse Sammenhængen; — det er et lille Incidentpunkt, som dog er af Betydning i vor Tid, da man seer, med hvilken Begjærighed enkelte Partier gribe Leiligheden til at mistænkeliggjøre og forvanske Mænds Tænke- og Handlemaade, da man paa alle Maader søger at vække Misstemning og insinuere Tilstedeværelsen af hemmelige Intriguer, og jeg har derfor anset det for rigtig at fremstille denne Sag i sit fulde Lys, skjøndt jeg ellers helst havde forbigaaet den med Tausshed. Efterretningen til Kongen om, at Krigsraadet havde besluttet at opgive Dannevirkestillingen, kom Natten mellem Fredag og Lørdag, og Kongen sendte den til mig; det var omtrent Kl. 1 $\frac{1}{2}$. Efter først at have formeent, at der ikke var videre for mig at foretage, fandt jeg dog, at det var rigtig, at jeg øieblikkelig begav mig til Kjøbenhavn, og gik derfor Kl. 2 til Hans Majestæt. Her modtog jeg en Depesche fra Krigsministeren, som indeholdt den samme Efterretning, og som tillige indeholdt Tilfjendegivelsen af, at dette Skridt var skeet aldeles mod Krigsministerens Vidende og Villie, og at han gennem Telegrafen havde tilfjendegivet den kommanderende General sin Misbilligelse af det Skete. Den kommanderende General ventede at faae sit Hovedkvarter i Flensborg. Dog, jeg beder

om Forladelse, jeg har ikke udtalt mig aldeles nøiagtigt. Den Depesche, jeg da modtog, indeholdt kun en Meddelelse af, hvad der var kommet til Krigsministerens Kundskab fra Overkommandoen, og at Krigsministeren havde tilfjendegivet Overgeneralen sin Misbilligelse af hvad der var skeet. Jeg blev endeel betænkelig ved det af Krigsministeren gjorte Skridt. Sagen var, at jeg forestillede mig forskjellige Alternativer. Det kunde være, at Overkommandoen havde tabt den Nøiagtighed, som jeg forudsatte, at den under alle Omstændigheder vilde bevare; men om det end ikke var Tilfældet, saa kunde det være, at en saadan Misbilligelse kunde træffe den kommanderende General i et Dieblis, hvor det var overordentlig ønskeligt, at han havde sin hele fulde Sjælsstyrke, i det Dieblis, hvor Retraiten blev foretagen, og at den modtagne Misbilligelse i et saadant Dieblis kunde virke nedslaaende og lammende, — for det frygtede jeg. Der var paa Krigsministeriets Begne En tilstede paa Telegrafkontoret i Kjøbenhavn, og jeg indlebede en Samtale med ham igjennem Telegrafen; jeg meddelte ham de almindelige Grunde, som muligviis kunde have bevæget Generalkommandoen til det gjorte Skridt og udtalte min Betænkelighed ved, at Misbilligelsen fra Krigsministeren var kommen i dette Dieblis. Som Svar derpaa var det først, at jeg underrettedes om, at Opgivelsen af Dannevirkestillingen kom Krigsministeren aldeles usforberedt, at han ikke havde tænkt om, at det saa tidlig skulde være skeet, — og at der derfor Intet var at ændre ved det af ham gjorte Skridt. Jeg agtede, efter Hans Majestæts Tilladelse, at begive mig med et Dampskib, som var bestemt at afgaae til Korsør, men dette Dampskib havde nu ved Telegrafen faaet Ordre til at gaae til Flensborg, og jeg vovede ikke under disse Omstændigheder at afbenytte Dampskibet for at gaae til Korsør. Jeg troede ikke, at Bevægelsen i Kjøbenhavn skulde være saa stor, at min Nærværelse der skulde være absolut nødvendig, og jeg gik derfor henimod Kl. 4 om bord, og saasnart det blev lyst, lettede Skibet, og vi ankom til Flensborg. Jeg troede, at det dog var muligt, at min Nærværelse der kunde gjøre nogen Nytte, dersom man virkelig skulde